

พื้นที่ทางสังคมและรูปแบบการใช้ชีวิต : การศึกษาข้ามวัฒนธรรม (ไทย ออสเตรเลีย)

Social Space and Lifestyles : Cross Cultural Research (Thailand Australia)

รังสรรค์ โหมยา¹ และอารยา ปิยะกุล²

Rungson Chomeya¹ and Araya Piyakun²

ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Education Psychology and Guidance Department, Faculty of Education, Maha sarakham University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: rungson.c@msu.ac.th¹ araya.p@msu.ac.th²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ (1) เพื่อศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตตามลักษณะพื้นที่ทางสังคม (ทั้งในภาพรวมและรูปแบบการใช้ชีวิตย่อย 6 รูปแบบ) ในประเทศไทยและออสเตรเลีย และ (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ชีวิตตามลักษณะพื้นที่ทางสังคมระหว่างตัวอย่างจากประเทศทั้งสอง ตัวอย่างในการศึกษาเป็นนิสิตปริญญาตรี จำนวน 213 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้งบประมาณเป็นหลัก ตัวอย่างได้มาโดยสุ่มแบบบังเอิญ จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย 112 คน และมหาวิทยาลัยโมนาช ประเทศออสเตรเลีย 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดรูปแบบการใช้ชีวิต มีค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .54 - .88 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .79 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1. ในเขตเมืองและเขตชนบท พบว่าตัวอย่างจากทั้งสองประเทศ มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นแบบอนุรักษ์นิยมและแบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน ตัวอย่างจากไทย พบในระดับสูง ตัวอย่างจากออสเตรเลียในเขตเมือง นิยมแบบสุขภาพนิยมต่ำสุด ได้แก่ แบบแสวงหาความก้าวหน้า ในเขตชนบทนิยมแบบทอราตริต่ำที่สุดได้แก่แบบอนุรักษ์นิยม ตัวอย่างจากไทยทั้งเขตเมืองและเขตชนบท นิยมแบบอนุรักษ์นิยมต่ำที่สุดได้แก่แบบทอราตริ

2. แบบแผนการใช้ชีวิตของสองประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท โดยตัวอย่างจากไทยจะมีคะแนนแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่าตัวอย่างจากออสเตรเลียในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิตแบบทอราตริและแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม ที่ตัวอย่างจากออสเตรเลียมีแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่า

คำสำคัญ: แบบแผนการใช้ชีวิต; พื้นที่ทางสังคม; การวิจัยแบบข้ามวัฒนธรรม

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to examine the six lifestyles of Australian and Thai urban and rural areas students in total and in each style, and 2) to compare the students' lifestyles across social spaces (urban and rural) and across countries (Australia and Thailand). The participants of the study consisted of 213 students (112 Thai students and 101 Australian students) Set the sample size by using budget and accidental sampling. The instruments included the lifestyles t questionnaire. The questionnaire has discrimination by Item total correlation coefficient between .54 - .88 and reliability measured by Cronbach's alpha coefficient was 0.79. The statistics used in the study were mean, standard deviation, and t-test. The results revealed that:

1. The results showed that all groups of participants had the scores of lifestyles at the average levels. Excepting conservative and homey styles, the Thai participants had the scores at the high level. The Australian participants from urban area had the highest preference on healthy lifestyle, but the least preference on trendy lifestyle. The Australian participants from rural area had the highest score on night going lifestyle, but the lowest score on conservative lifestyle. Interestingly, the Thai participants both from urban and rural areas favored conservative style, but not night going style.

2. There was the statistically significant difference between Thai and Australian students urban and rural areas at 0.05. Interestingly, the Thai participants had more apparent lifestyles than Australian participants in overall and each type of life styles, but not for night going lifestyle. The healthy lifestyle of Australian participants was higher than Thai participants.

Keyword: Lifestyles; Social space; Cross Cultural research

บทนำ

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ให้นิยามรูปแบบการใช้ชีวิตว่า หมายถึง รูปแบบของตัวเลือก (พฤติกรรม) จากทางเลือกต่าง ๆ ของการแสดงพฤติกรรมที่มีให้สำหรับบุคคล ตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล ที่บุคคลสามารถเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมในแบบแผนนั้น ๆ ได้มากกว่าพฤติกรรมในแบบแผนอื่น ๆ (Thirlaway and Upton, 2009, p. 7, Cited in WHO, 1986, p. 118) ความหมายของรูปแบบการใช้ชีวิตในระยะแรกเป็นการรับรู้องค์ประกอบตามบริบทของตัวเลือกและวิธีการเลือกซึ่งอาจถูกจำกัดโดยปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของบุคคล ความหมายนี้ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าพฤติกรรมใดถือเป็นพฤติกรรมที่สำคัญในแง่ของการรักษาสุขภาพและป้องกันโรค

ดิน และคณะ (Thirlaway and Upton, 2009, p. 7; Cited in Dean et al., 1996) อธิบายว่ารูปแบบ การใช้ชีวิตเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรม พวกเขายืนยันว่ารูปแบบของพฤติกรรมมีปฏิสัมพันธ์กับบริบทของสถานการณ์ เพื่อสร้างวิถีชีวิต ค่านิยม และความเชื่อทางวัฒนธรรม รูปแบบ การใช้ชีวิตเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม การปฏิบัติ ซึ่งถูก จำกัด หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยเฉพาะ บริบทเงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในทฤษฎีทางจิตวิทยา อธิบายได้ว่า รูปแบบการใช้ชีวิต หมายถึง พฤติกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จนมีลักษณะคงที่ แน่นนอน มีแบบแผน ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลจะเป็นตัวบ่งบอกถึง รูปแบบการใช้ชีวิตแต่ละแบบว่ามีลักษณะของพฤติกรรมการเข้าสังคมในลักษณะใด มีลักษณะของการบริโภคแบบใด การแสวงหาความบันเทิงหรือพักผ่อนหย่อนใจ

ในแบบใด การใช้เวลาร่างงานอดิเรก บุคลิกภาพและการแต่งกาย ล้วนเป็นส่วนประกอบของรูปแบบการใช้ชีวิต ทั้งนี้รูปแบบการใช้ชีวิตจะถูกดำเนินจนกลายเป็น อุปนิสัย เป็นวิธีประจำที่กระทำสิ่งต่าง ๆ ตามอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคล รูปแบบการใช้ชีวิต จะเป็นตัวกำหนด เจตคติ ค่านิยม และทัศนคติของแต่ละบุคคล รูปแบบการใช้ชีวิต จึงมีความหมายในเชิงของอัตราหรือตัวตน และใช้ในการสร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ประกอบกับอัตลักษณ์ของบุคคล ในสังคมสมัยใหม่มีการใช้ประโยชน์จากรูปแบบการใช้ชีวิตและอัตลักษณ์ของตัวตนในลักษณะการพัฒนาสำนักแห่งตนจากความเชื่อและการทำกิจกรรมมากกว่าที่จะมองว่ารูปแบบการใช้ชีวิตเป็นแค่พฤติกรรมการบริโภค ที่ทำให้บุคคลพัฒนาความเป็นตัวตนจากการบริโภคหรือใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่หลากหลาย ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือบริการเหล่านั้นเองที่เป็นตัวบ่งบอกถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการมองรูปแบบการใช้ชีวิตในความหมายแคบ อย่างไรก็ตามความจริงพฤติกรรมของบุคคลก็คือรูปแบบการใช้ชีวิต ในทางการแพทย์พฤติกรรมที่มักจะถูกอ้างว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในสาเหตุของโรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การชอบรับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์ การขาดการออกกำลังกาย การชอบสูบบุหรี่ (Thirlaway and Upton, 2009, p. 8 cited in Blaxter, 1990, Doyle, 2001) และพฤติกรรมการดื่มที่มากเกินไป (Thirlaway and Upton, 2009 : 8 cited in Blaxter, 1990 : Burke et al. 1997)

ความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิต หรือ สไตล์การใช้ชีวิตของบุคคล เนื่องจากในทางพฤติกรรมศาสตร์รูปแบบการใช้ชีวิต เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล บุคลิกภาพ วัฒนธรรม (Hofstede and McCrae, 2004, pp. 38 – 52) ลักษณะการบริโภค (Cosmas, 1982, p. 455) และเป็นตัวแปรที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะบางอย่างของบุคคล รูปแบบการใช้ชีวิตจึงเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ภาวะสุขมาก่อนข้างมาก ซึ่งงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ส่วนใหญ่จะทำการศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ทางด้านสุขภาพของบุคคล นอกจากนี้รูปแบบการใช้ชีวิตยังส่งผลกระทบต่อความคาดหวังต่าง ๆ ในชีวิต (Li Pan Wang Liu Dhana

Franco and Hu, 2018, pp. 1 – 16) โดยเฉพาะรูปแบบการใช้ชีวิตในมิติต่าง ๆ ทางด้านสุขภาพ ในประเทศไอร์แลนด์มีการศึกษาสำรวจอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) เจตคติของบุคคล (Attitudes) และโภชนาการ (Nutrition) เพื่อรายงานเกี่ยวกับสุขภาพจิต (Mental Health) และสุขภาวะทางสังคม (Social Well-being) ของประชากรในประเทศ (Barry, Van Lente, Molcho, Morgan, McGee, Conroy, & Perry, 2009) ซึ่งถือว่าเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพทางสังคมประการหนึ่ง

การศึกษา เรื่อง รูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตปริญญาตรี : การศึกษาข้ามวัฒนธรรม (ไทย ออสเตรเลีย) จะเป็นการศึกษาภาพรวมของรูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ทั้งใน เรื่อง ของรูปแบบพฤติกรรมและวิถีการใช้ชีวิต เพื่อที่จะประเมินเปรียบเทียบคุณลักษณะต่าง ๆ ของรูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย โดยมีสมมุติฐานเบื้องต้นในการเปรียบเทียบระหว่างสองสังคมที่เป็นตัวแทนของสังคมในประเทศที่พัฒนาแล้ว (ประเทศออสเตรเลีย การที่ผู้วิจัยไม่ได้เลือกประเทศที่พัฒนาแล้วในยุโรปตะวันตกหรือสหรัฐนั้นมาจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของทุนการวิจัย) กับสังคมในประเทศที่กำลังพัฒนา (ประเทศไทย) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการองค์ความรู้ทางด้านจิตวิทยา หากจุดเหมือนจุดต่างของรูปแบบการใช้ชีวิตในสังคมทั้งสอง ในงานวิจัยในสมัยใหม่ที่ศึกษาในลักษณะนี้ เช่น การศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรมเพื่อเปรียบเทียบภาวะสุขภาพ คุณภาพชีวิตระหว่างหญิงสูงอายุในประเทศออสเตรเลียและประเทศเวียดนาม (Hanh and other, 2014, pp. 1 – 7) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสองสังคมที่มีความแตกต่างกัน การเน้นการเปรียบเทียบพื้นที่ทางสังคม (Social Space) ระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบทเพื่อต้องการค้นหาประเด็นความแตกต่างในแง่มุมต่าง ๆ ของรูปแบบการใช้ชีวิตเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาบุคคลซึ่งจะเป็นจุดช่องว่างหรือจุดด้อยของความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทางสังคมกับรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้คน นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนิสิตในระดับปริญญาตรีของประเทศไทยต่อไป

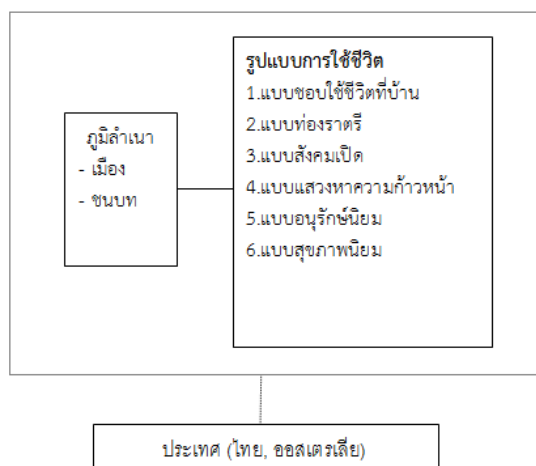
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตตามลักษณะพื้นที่ทางสังคม (ทั้งในภาพรวมและรูปแบบการใช้ชีวิตย่อย 6 รูปแบบ) ในประเทศไทยและออสเตรเลีย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ชีวิตตามลักษณะพื้นที่ทางสังคม (จำแนกเป็นสังคมเมืองและชนบท) ระหว่างตัวอย่างจากประเทศทั้งสอง

สมมุติฐานการวิจัย

รูปแบบการใช้ชีวิต (ทั้งในภาพรวมและรูปแบบการใช้ชีวิตย่อย 6 รูปแบบ) แยกตามลักษณะพื้นที่ทางสังคมมีความแตกต่างกัน ระหว่างประเทศไทยและประเทศออสเตรเลีย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรรูปแบบการใช้ชีวิต จะประกอบด้วย รูปแบบการใช้ชีวิตย่อย 6 รูปแบบ เช่น แบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน, แบบท่องเที่ยว, แบบสังคมเปิด, แบบแสวงหาความก้าวหน้า, แบบอนุรักษ์นิยม และแบบสุขภาพนิยม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

1. ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 และนิสิต

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยโมนาซ เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย

2. ตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตประเทศละ 100 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้กำหนดโดยใช้แบบประมาณเป็นหลัก ด้วยการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวนตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของสองกลุ่ม แม้ว่าการประมาณค่าจากตัวอย่างที่มี 1,000 รายมีแนวโน้มที่จะประมาณค่าได้มากกว่า แต่การประมาณค่าพารามิเตอร์จากประชากรด้วยตัวอย่าง อย่างน้อย 100 คน ก็สามารถทำได้และให้การประมาณในระดับที่ยอมรับได้ (Healey, 2015, pp. 153 - 154) ข้อควรระวังเกี่ยวกับขั้นตอนนี้ คือ การทดสอบจะไม่น่าเชื่อถือหากความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน หากมีข้อสงสัยควรทำการตรวจสอบ ถ้าความแปรปรวนพิสูจน์แล้วว่าไม่เท่ากันและขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก สองกลุ่มรวมกันมากกว่าหรือเท่ากับ 30 ค่าวิกฤตจะถูกประมาณค่าโดยการทดสอบค่า z) เพื่อความสะดวก แต่ถ้าสองตัวอย่างมีขนาดใหญ่ (แต่ละกลุ่มมีตัวอย่างมากกว่าหรือเท่ากับ 30 ขึ้นไป) ก็จะทำให้ผลการประมาณค่าที่ดีได้ (Dowdy, Wearden and Chilko, 2004, pp. 190 - 196)

เครื่องมือการวิจัย

แบบวัดรูปแบบการใช้ชีวิต เป็นแบบวัดที่สอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิตของตนเองในลักษณะต่าง ๆ 6 ประการ คือ (1) แบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน (2) แบบท่องเที่ยว (3) แบบสังคมเปิด (4) แบบแสวงหาความก้าวหน้า (5) แบบอนุรักษ์นิยม และ (6) แบบสุขภาพนิยม ลักษณะเป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 6 ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยวัดใน 6 ด้าน ๆ ตามนิยามตัวแปร เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยอิงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิต ผ่านการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่า Eigenvalues อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ทุกองค์ประกอบ

แบบวัดแต่ละฉบับมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ตั้งแต่ .79 สำหรับรูปแบบการใช้ชีวิต ฉบับภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้ คือ หลังจากพัฒนาแบบวัดต้นฉบับในภาษาไทยเสร็จ ผู้วิจัยดำเนินการแปลจากต้นฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ (Translation) จากนั้นก็ให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาต่างประเทศแปลจากฉบับภาษาอังกฤษมา

เป็นภาษาไทย (Back Translation) เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาทางภาษาว่ามีความใกล้เคียงกัน หรือแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด หากพบว่ามีความแตกต่างก็ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ความหมายตรงตามต้นฉบับมากที่สุด หรือมีความหมายเหมือนกันทุกประการ ทำการตรวจเช็คการแปลและความหมายเดิมอีกครั้ง และทำการแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษปรับและเรียบเรียงจนมีข้อความใกล้เคียงต้นฉบับ ทดลองใช้ หาค่าคุณภาพ และนำไปใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดตามแบบทดสอบ หรือใกล้เคียงที่สุด โดยคำนึงถึงมาตรฐาน ความสุภาพ แนวปฏิบัติตามวัฒนธรรมนั้นๆ และแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศและภูมิลำเนา

การแปลความหมายจากแบบวัด แบ่งการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็น 3 ระดับ ระดับต่ำค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 - 2 คะแนนระดับปานกลางค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3 - 4 คะแนนและระดับสูงค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 5 - 6 คะแนนตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัยด้วยตัวเอง โดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ให้กับตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองประเทศ พร้อมกับการส่งเครื่องมือกลับในเวลาเดียวกัน ก่อนจะดำเนินการด้วยวิธีนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคโนโลยีการตอบแบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ Google Form แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จึงได้เปลี่ยนมาใช้วิธีการเก็บด้วยตัวเอง และการขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 213 ฉบับจากตัวอย่าง ประเทศไทย 112 คน และประเทศออสเตรเลีย 101 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่า Initial Eigenvalues ในการพิจารณาค่า Component Factor ในการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือวัด (Fidell and Tabachnick, 2014, pp 659 - 731)
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัด
3. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ในการพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
4. ค่าความถี่ และร้อยละ ในการแสดงข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับจุดประสงค์การวิจัยข้อ 1
5. ค่าการทดสอบที (t-test) เพื่อการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยสำหรับจุดประสงค์การวิจัยข้อ 2

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

ตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยโมนาช (Monash University) ประเทศออสเตรเลีย ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่มาจากภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองมากกว่าเขตชนบท โดยนิสิตที่มาจากภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองมีจำนวน 68 คน (ร้อยละ 63.36) และนิสิตที่มาจากภูมิลำเนาที่อยู่ในเขตชนบทจำนวน 33 คน (ร้อยละ 36.64) ตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (Mahasarakham University) ประเทศไทยจะมีลักษณะที่แตกต่างไปบ้างเล็กน้อยคือ เป็นนิสิตที่มาจากภูมิลำเนาอยู่ในเขตชนบทมากกว่าเขตเมือง โดยนิสิตที่มาจากภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมือง มีจำนวน 52 คน (ร้อยละ 46.43) และนิสิตที่มาจากภูมิลำเนาที่อยู่ในเขตชนบท จำนวน 60 คน (ร้อยละ 53.57)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรแบบแผนการใช้ชีวิตในภาพรวมและในองค์ประกอบย่อย ระหว่างประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย ในกลุ่มที่อาศัยในเขตเมือง

ตัวแปร	ในเขตเมือง						ในเขตชนบท					
	ออสเตรเลีย			ไทย			ออสเตรเลีย			ไทย		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
แบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน	3.27	1.02	4	4.50	0.72	2	3.17	0.80	4	4.62	0.60	2
แบบท่องเที่ยว	3.74	0.90	2	2.97	0.82	6	3.88	0.73	1	3.01	0.75	6
แบบสังคมเปิด	3.28	0.89	3	3.96	0.79	3	3.24	0.92	3	3.98	0.75	3
แบบแสวงหา	2.84	0.89	6	3.76	0.81	4	2.83	0.92	5	3.82	0.63	4
ความก้าวหน้า												
แบบอนุรักษ์นิยม	2.88	0.81	5	4.90	0.52	1	2.79	0.58	6	5.09	0.53	1
แบบสุขภาพนิยม	3.99	1.12	1	3.13	0.99	5	3.87	1.03	2	3.30	0.96	5
ภาพรวม	3.32	0.59		3.89	0.51		3.29	0.39		3.99	0.36	

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยโมนาช (Monash University) ประเทศออสเตรเลีย มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่าทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยแบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม แบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยว และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสังคมเปิด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99, 3.74 และ 3.28 ตามลำดับ แบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมต่ำที่สุด ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบแสวงหาความก้าวหน้า โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 2.84 ส่วนตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (Maha sarakham University) ประเทศไทย พบว่า มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า ทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในปานกลางทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์นิยม และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน ที่อยู่ในระดับสูง โดยแบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิต แบบอนุรักษ์นิยม แบบแผนการใช้ชีวิต

แบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสังคมเปิด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.90, 4.50 และ 3.96 ตามลำดับ แบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมต่ำที่สุด ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 2.97

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เปรียบเทียบแบบแผนการใช้ชีวิตระหว่างตัวอย่างจากสองประเทศ ในกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบท พบว่า ตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยโมนาช ประเทศออสเตรเลีย มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า ทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยแบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยว แบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสังคมเปิด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.88, 3.87 และ 3.24 ตามลำดับ แบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมต่ำที่สุด ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์นิยม โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 2.79 ส่วนตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (Maha sarakham University) ประเทศไทย พบว่า มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวม มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า ทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในปานกลาง ทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิต แบบอนุรักษ์นิยม และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน ที่อยู่ในระดับสูง โดยแบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสูงที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แบบแผน

การใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์นิยม แบบแผนการใช้ชีวิตแบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสังคมเปิด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.09, 4.62 และ 3.98 ตามลำดับ แบบแผนการใช้ชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมต่ำที่สุดได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยวราตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 3.01

ตารางที่ 2 ค่าสถิติจากการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบแบบแผนการใช้ชีวิต (ในภาพรวมและในองค์ประกอบย่อย) ระหว่างนิสิตประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย ในกลุ่มที่อาศัยในเขตเมือง

ตัวแปร	กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
แบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน	ออสเตรเลีย	68	3.27	1.02	-7.39	0.000
	ไทย	52	4.50	0.72		
แบบท่องเที่ยวราตรี	ออสเตรเลีย	68	3.74	0.90	4.81	0.000
	ไทย	52	2.97	0.82		
แบบสังคมเปิด	ออสเตรเลีย	68	3.28	0.89	-4.29	0.000
	ไทย	52	3.96	0.79		
แบบแสวงหาความก้าวหน้า	ออสเตรเลีย	68	2.84	0.89	-5.83	0.000
	ไทย	52	3.76	0.81		
แบบอนุรักษ์นิยม	ออสเตรเลีย	68	2.88	0.81	-16.57	0.000
	ไทย	52	4.90	0.52		
แบบสุขภาพนิยม	ออสเตรเลีย	68	3.99	1.12	4.38	0.000
	ไทย	52	3.13	0.99		
ภาพรวม	ออสเตรเลีย	68	3.32	0.59	-5.50	0.000
	ไทย	52	3.89	0.51		

จากตารางที่ 2 พบว่าแบบแผนการใช้ชีวิตของสองประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน โดยนิสิตจากประเทศไทยจะมีคะแนนแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่านิสิตจากประเทศออสเตรเลียในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยวราตรีและแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม ที่นิสิตประเทศออสเตรเลียมีคะแนนแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่า

ตารางที่ 3 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบแบบแผนการใช้ชีวิต (ในภาพรวมและในองค์ประกอบย่อย) ระหว่างนิสิตประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย ในกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบท

ตัวแปร	กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
แบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน	ออสเตรเลีย	33	3.17	0.80	-9.06	0.000
	ไทย	60	4.62	0.60		
แบบท่องเที่ยว	ออสเตรเลีย	33	3.88	0.73	5.39	0.000
	ไทย	60	3.01	0.75		
แบบสังคมเปิด	ออสเตรเลีย	33	3.24	0.92	-4.16	0.000
	ไทย	60	3.98	0.75		
แบบแสวงหาความก้าวหน้า	ออสเตรเลีย	33	2.83	0.92	-5.51	0.000
	ไทย	60	3.82	0.63		
แบบอนุรักษ์นิยม	ออสเตรเลีย	33	2.79	0.58	-19.50	0.000
	ไทย	60	5.09	0.53		
แบบสุขภาพนิยม	ออสเตรเลีย	33	3.87	1.03	2.68	0.009
	ไทย	60	3.30	0.96		
ภาพรวม	ออสเตรเลีย	33	3.29	0.39	-8.73	0.000
	ไทย	60	3.99	0.36		

จากตารางที่ 3 พบว่า แบบแผนการใช้ชีวิตของสองประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน โดยนิสิตจากประเทศไทยจะมีคะแนนแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่านิสิตจากประเทศออสเตรเลียในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยวและแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม ที่นิสิตประเทศออสเตรเลียมีคะแนนแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่า

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากข้อพบที่สำคัญคือ จากตารางที่ 1 ในกลุ่มที่อาศัยในเขตเมือง พบว่า ตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลีย มีแบบแผนการใช้ชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน นิยมแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยมต่ำสุด ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิต แบบแสวงหาความก้าวหน้า ส่วนตัวอย่างจากประเทศไทย พบว่า มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์นิยม และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบชอบใช้ชีวิตที่บ้าน ที่อยู่ในระดับสูง นิยมแบบแผนการใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์นิยมต่ำที่สุด ได้แก่ แบบแผน

การใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยว ส่วนในกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบท พบว่า ตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลีย มีแบบแผนการใช้ชีวิตโดยรวมในระดับปานกลาง นิยมแบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยวต่ำที่สุด ได้แก่ แบบแผนการใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์นิยมส่วนตัวอย่างจากประเทศไทย พบว่า มีลักษณะเดียวกับกลุ่มที่อาศัยในเขตเมือง ผลที่พบว่า ตัวอย่างทั้งสองประเทศมีลักษณะแบบแผนการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันนั้นเนื่องมาจากบริบทในพื้นที่ทางสังคมที่แตกต่างกันของประเทศทั้งสอง ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีผลต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพ (Ashton, 2019) ความแตกต่างที่พบอธิบายได้ด้วยแนวคิดทางวัฒนธรรมที่แตกต่างของทั้งสองประเทศ

ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีประวัติความเป็นมาไม่นานมากนัก ประกอบขึ้นจากวัฒนธรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้เกิดการผสมผสานของชนบทนิยมประเพณีที่ได้รับอิทธิพลจากผู้คนทั่วทุกมุมโลก ดังนั้นประชากรของออสเตรเลียจึงมีความแตกต่างทั้งในด้านมารยาทการใช้ชีวิต และค่านิยม ชาวออสเตรเลียมีลักษณะนิสัยที่ค่อนข้างไม่เป็นทางการ ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่อง พิธีกรรม พิธีการ ส่วนประเทศไทยนั้นก็มีลักษณะเป็นสังคมที่รับเอาวัฒนธรรมมาจากอินเดีย อิทธิพลของพุทธศาสนา และศาสนาพราหมณ์ในราชสำนัก จึงมีลักษณะวัฒนธรรมที่โดดเด่นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้น เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ชอบถูกบังคับ ยกย่องอะไรก็ทำ ไม่ค่อยคำนึงถึงผู้อื่นหรือสังคมส่วนรวม การถ่ายทอดทางสังคมมีลักษณะหน้าไหว้ หลังหลอก ชอบอวย แต่อาจจะทำ อีกอย่างเนื่องจากการมองตนเองเป็นศูนย์กลาง (วีรพงษ์ รามางกูร, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hofstede and McCrae (2004, pp. 38 - 52) ได้ทำการศึกษาทบทวนรูปแบบบุคลิกภาพและวัฒนธรรม ความเชื่อมโยงลักษณะและมิติทางวัฒนธรรม โดยทำการศึกษารูปแบบทางด้านบุคลิกภาพ ในแต่ละยุคสมัย ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านบุคลิกภาพภายใต้บริบททางวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหมายความว่าบริบททางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงมีผลทำให้แบบแผนการใช้ชีวิตของผู้คนมีความแตกต่างกันไปตามยุคสมัย และวัฒนธรรม นอกจากนี้ ในงานการวิจัยของ Mazhariazad and Rozbe (2014, pp. 482 - 489) ได้ทำการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้ชีวิตกับสุขภาพโดยทั่วไปของนักศึกษาอิสลาม เป็นการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้ชีวิตและสภาวะทางสุขภาพโดยทั่วไปของนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยอิสลามอาซาดแห่งบันดาร์อับบาส ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สถานภาพสมรส สถานที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับมุมมองทางด้านสุขภาพทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในแง่ของสถานะทางสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตในเรื่อง สถานะทางสังคม ระดับทางเศรษฐกิจ การเล่นกีฬา การสูบบุหรี่ และรูปแบบการบริโภคอย่างถูกหลักโภชนาการ การรับรู้ เรื่องความปลอดภัย และระดับความเครียด

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่อาศัยในเขตเมือง แบบแผนการใช้ชีวิตของสองประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน โดยตัวอย่างจากประเทศไทยจะมีความชัดเจนของแบบแผนการใช้ชีวิตมากกว่าอย่างจากประเทศออสเตรเลียในภาพรวม และในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นแบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยว และแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม ที่ตัวอย่างประเทศออสเตรเลีย มีแบบแผนการใช้ชีวิตที่ชัดเจนมากกว่า ส่วนกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบทก็พบผลเช่นเดียวกัน การที่พบผลความแตกต่างเช่นนี้เนื่องจาก ผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ พันธุกรรม (Heredity) สิ่งแวดล้อม (Environment Factors) ความต้องการของสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่บุคคลนั้นดำรงอยู่ ที่จะสร้างเสริม ปรับเปลี่ยน บุคลิกภาพของบุคคลให้เปลี่ยนแปลงไป และ สถานการณ์ (Situation Conditions) ที่มีความแตกต่าง และเปลี่ยนแปลงหล่อหลอมให้เกิดคุณลักษณะของบุคคล ปัจจัยสามประการนี้ส่งผลให้บุคคลแสดงบุคลิกภาพที่แตกต่าง และแบบแผนของบุคคลก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ (Carson, 2019, pp. 142 - 155) แบบแผนการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันเป็นผลมาจากอารมณ์ ความรู้สึก บุคลิกภาพ และวัฒนธรรมที่ส่งผลร่วมกัน (Favaretto Musse and Costa, 2019, pp. 23 - 32) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Dao-Tran et al. (2014, pp. 1 - 7) ได้ทำการศึกษาคำเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรมความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับสุขภาพ ความเกี่ยวข้องระหว่างปัจจัยทั้งสองในหญิงสูงวัยในประเทศเวียดนามและประเทศออสเตรเลีย ผลการศึกษาแสดงถึงความแตกต่างระหว่างประเทศทั้งสองชี้ให้เห็นอิทธิพลของรูปแบบการใช้ชีวิตที่ส่งผลต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่แตกต่างกันในสองประเทศ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Li and et al. (2018, pp. 1 - 16) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตทางด้านสุขภาพที่ส่งผลต่อความคาดหวังในชีวิต เพื่อหาคำตอบว่าทำไมชาวอเมริกันมีอายุขัยเฉลี่ยต่ำกว่าเมื่อเทียบกับทุกประเทศที่มีรายได้สูงอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน ผลการวิจัยช่วยยืนยันข้อสรุปว่ารูปแบบการใช้ชีวิตที่มีสุขภาพดี ที่แตกต่างกันระหว่างประเทศสหรัฐกับชาติที่พัฒนาแล้วชาติอื่นที่ส่งผลต่อความแตกต่างทางด้านสุขภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ประเทศออสเตรเลียถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้นตัวอย่างที่ดีจากการที่แบบชีวิตบางอย่างที่เด่นชัดมากกว่าไทย เช่น แบบแผนการใช้ชีวิตแบบสุขภาพนิยม จะเป็นสิ่งที่คนไทยควรคำนึงถึง แบบแผนการใช้ชีวิตที่ดี เพราะจะส่งผลต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตโดยรวม แบบแผนการใช้ชีวิตแบบท่องเที่ยวที่พบว่าในตัวอย่างจากประเทศไทยมีระดับต่ำกว่าแบบแผนการใช้ชีวิตแบบอื่น ๆ ถือเป็นสิ่งที่ดีที่สังคมควรให้การสนับสนุนส่งเสริม (มีข้อพิจารณาว่าตัวอย่างของการศึกษาเป็นนิสิตในระดับปริญญาตรี ปรากฏการณ์นี้อาจจะยังไม่สามารถเป็นตัวแทนของคนไทยทั้งหมดในภาพรวมได้)

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป งานวิจัยนี้ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตในระดับปริญญาตรีของสองประเทศ ซึ่งเก็บข้อมูลไม่มากนัก ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณการวิจัย ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในประชากรในวงกว้างมากขึ้น เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนของแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศได้มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณรายได้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ขอขอบคุณคณะกรรมการที่พิจารณาในการจัดสรรทุนวิจัยให้กับผู้วิจัยทุกท่าน คณะอาจารย์ที่มีส่วนช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล รวมถึง ดร.อิวานา โคซาไซห์ (Ivana Kosasih, Ph.D.) จากมหาวิทยาลัยโมนาช เมืองเมลเบิร์น รัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ที่เป็นผู้ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยในส่วนของประเทศออสเตรเลียให้แล้วเสร็จในเวลาอันรวดเร็ว และตัวอย่างของการวิจัยทั้งสองประเทศ

เอกสารอ้างอิง

วีรพงษ์ งามนุก. (2560). ลักษณะเด่นของคนไทย. **ประชาชาติธุรกิจ**. วันที่ 16 ธันวาคม 2560.

- Ashton, M.C.(2019). **Individual Differences and Personality**. (3rd ed.). London: Academic Press.
- Barry, M.M., Van Lente, E., Molcho, M., Morgan, K., McGee, H., Conroy, R. & Perry, I.(2009). SLÁN 2007: Survey of Lifestyle, Attitudes and Nutrition in Ireland: **Mental Health and Social Well-being Report**.
- Carson, R.C. (2019). **Interaction concepts of personality**. New York: Routledge Taylor & Francis Group.
- Cosmas, S.C. (1982). Life styles and Consumption Patterns. **Journal of Consumer Research**, 8(4), 453 - 455.
- Dowdy, S., Wearden, S. and Chilko, D.(2004). **Statistics for Research**. Third edition. New Jersey. Wiley-Interscience A John Wiley & Sons, Inc. Publication.
- Dao-Tran, H.T., Seib, C., Jones, L. and Anderson, D. (2014). A cross cultural comparison of health related quality of life and its associated factors among older women in Vietnam and Australia. **BMC Research Notes**. 11(174), 1 - 7.
- Favaretto, R.M., Musse, S.R. and Costa, A.B. (2019). **Emotion, Personality and Cultural Aspects in Crowds: Towards a Geometrical Mind**. Switzerland: Springer International Publishing.
- Healey, J.F. (2015). **The Essentials of Statistics : A Tool for Social Research**. Boston: Wadsworth Publishing.
- Hofstede, G. and McCrae, R.R. (2004). Personality and culture revisited : Linking traits and dimensions of culture. **Cross-cultural research**, 38(1), 52 - 88.
- Li, Y., Pan, A., Wang, D. D., Liu, X., Dhana, K., Franco, O. H., & Hu, F. B. (2018). Impact of healthy lifestyle factors on life expectancies in the US population. **Circulation**, 138(4), 345-355.
- Mazhariazad, F. and Rozbe, N.(2014). The relationship between lifestyle and general health of students at

Islamic Azad University of Bandar Abbas. **Hormozgan**

Medical Journal. Vol 18, No. 6, Feb-Mar 2015 : 482 - 489.

Tabachnick, B.G. and Fidell, L.S.(2014). **Using Multivariate
Statistics Pearson New International Edition.**
New York. Pearson.

Thirlaway, K. and Upton, D.(2009). **The Psychology of Lifestyle:
Promoting Healthy Behaviour**. Routledge Publishing.